

Záznam zo zasadnutia pracovnej skupiny

Dňa 12. novembra 2019 sa na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky uskutočnilo prvé rokovanie pracovnej skupiny vytvorenej generálnym prokurátorom Slovenskej republiky k vypracovaniu návrhu novely zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry (ďalej len „legislatívny návrh“).

Na zasadnutí pracovnej skupiny sa zúčastnilo 13 zo 14 vymenovaných členov pracovnej skupiny (viď pripojená prezenčná listina), vrátane splnomocnenca vlády pre rozvoj občianskej spoločnosti, dvoch právničiek za Via iuris zastupujúcich tretí sektor, dvoch zástupcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a zástupcu Rady prokurátorov Slovenskej republiky. Zo stretnutia sa ospravedlnil z pracovných dôvodov iba zástupca Súdnej rady Slovenskej republiky.

Program pracovného stretnutia vychádzal zo schváleného **vecného zámeru** pracovnej skupiny pre prípravu legislatívneho návrhu, ktorý vychádza z *Akčného plánu Iniciatívy pre otvorené vládnutie v Slovenskej republike na roky 2017-2019* (ďalej len „Akčný plán“) z časti **4.2 Prokuratúra**:

1. *Vytvoriť legislatívne predpoklady, ktorými sa rozšíri právo odporúčať kandidátov na funkciu generálneho prokurátora.*
2. *Participatívnym spôsobom vypracovať návrh legislatívnych zmien disciplinárnych konaní vo veciach prokurátorov v záujme zvýšenia ich transparentnosti.*
3. *Participatívnym spôsobom vypracovať návrh legislatívnych zmien výberových konaní na funkciu prokurátora a právneho čakatela prokuratúry v záujme zvýšenia ich transparentnosti.*

Zástupkyne tretieho sektora (občianske združenie Via iuris) zaslali Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky 11. novembra 2019 materiál s názvom „**Návrhy na zvýšenie dôveryhodnosti prokuratúry**“, ktorý prezentovali aj na zasadnutí pracovnej skupiny v rámci rokovania o jednotlivých navrhovaných zmenách. Viaceré návrhy z tohto materiálu boli pracovnou skupinou akceptované úplne alebo v modifikovanej podobe.

Rokovanie otvorila predsedníčka pracovnej skupiny (Mgr. Eva Kukanová), ktorá po privítaní a predstavení jednotlivých členov pracovnej skupiny, oboznámila účastníkov s navrhovaným spôsobom práce pracovnej skupiny.

Hneď v úvode vysvetlila nesprávnosť a neadekvátnosť vnímania a označovania systému fungovania prokuratúry Slovenskej republiky pojmom

„**monokracia**“, ktorý bol použitý aj v návrhu obdržanom od Via iuris, ktorý inak zhodnotila veľmi pozitívne, ako pripravený so znalosťou problematiky.

Poukázala na to, že prokuratúra Slovenskej republiky je v zákone konštruovaná a aj fakticky funguje ako **samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti. Princíp hierarchického usporiadania prokuratúry** je nevyhnutným predpokladom pre jednotné uplatňovanie zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov a pre jednotné uplatňovanie trestnej politiky. Uvedené vyplýva aj z odporúčania Rec(2000)19 Výboru ministrov Rady Európy členským štátom o postavení prokuratúry v systéme trestného súdnictva zo 6. októbra 2000. S hierarchickým usporiadaním prokuratúry je nerozlučne spojený inštitút hierarchického odovzdávania pokynov a záruky proti jeho zneužitiu, a to právo prokurátora, aby pokyn od nadriadeného prokurátora dostal v písomnej forme, a najmä, právo prokurátora požiadať o odňatie veci, ak pokyn nadriadeného prokurátora považuje za pokyn rozporný s právnym predpisom alebo svojím právnym názorom (žiadosť o odňatie veci musí odôvodniť, nadriadený prokurátor musí jeho žiadosti o odňatie veci vyhovieť). Preto každý prokurátor nesie zodpovednosť za svoje rozhodnutia - zákonodarca mu priznal funkčnú autonómiu.

Pojem „monokracia“ je synonymom slova „autokracia“ či „jedinovláda“. Právomoci generálneho prokurátora Slovenskej republiky sú obmedzené právomocami, ktoré zákonodarca priznal výberovým komisiám, disciplinárnym komisiám a najmä samosprávnym orgánom prokurátorov - zhromaždeniam prokurátorov, prokurátorským radám a Rade prokurátorov Slovenskej republiky.

Predsedička pracovnej skupiny upozornila na to, že Radu prokurátorov Slovenskej republiky nie je možné vnímať ako ten orgán, ktorý predpokladá/odporúča **Benátska komisia** (Európska komisia pre demokraciu prostredníctvom práva; zriadená v roku 1990 Výborom ministrov Rady Európy ako jeho poradný orgán v ústavnoprávnych otázkach), ktorého členmi by mali byť aj authority z iného ako prokurátorského prostredia. Vylučuje to povaha Rady prokurátorov Slovenskej republiky, ktorá je zo zákona zriadená ako najvyšší výkonný orgán samosprávy prokurátorov, ktorý má byť opozitom vedenia prokuratúry. Preto členmi Rady prokurátorov Slovenskej republiky zo zákona nemôžu byť najvyšší funkcionári jednotlivých prokuratúr, a ani ich námestníci. Zákon ukladá povinnosť orgánom samosprávy prokurátorov (zhromaždeniam prokurátorov, prokurátorským radám a Rade prokurátorov Slovenskej republiky) chrániť práva a oprávnené záujmy prokurátorov. Radu prokurátorov Slovenskej republiky tvoria predsedovia všetkých prokurátorských rád. Má celoštátnu pôsobnosť. Jej úlohou je iniciatívne zabezpečovať a chrániť práva a oprávnené záujmy prokurátorov a koordinovať činnosť prokurátorských rád.

Ak by mala vzniknúť „Rada prokuratúry“ predpokladaná Benátskou komisiou, jednalo by sa o úplne nový orgán (nazvaný napríklad „Štátna prokurátorská rada“)

s obdobnými kompetenciami ako Súdna rada Slovenskej republiky pre sudcov, kde by mohli mať svoje zastúpenie aj iné autority a inštitúcie mimo prokuratúry. Na rozdiel od Rady prokurátorov Slovenskej republiky by v takejto rade mohli byť členmi aj najvyšší funkcionári prokuratúry Slovenskej republiky, vrátane generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktorý by jej mal predsedieť.

Taktiež konštatovala, že pracovná skupina dostala mandát na novelizáciu zákonnej úpravy, nie na zmenu Ústavy Slovenskej republiky, preto sa bude snažiť o navrhovanie riešení v medziach tohto mandátu, aj keď, samozrejme, odborná diskusia aj o takých riešeníach, ktoré by si vyžadovali zmenu Ústavy Slovenskej republiky, nie je vylúčená.

Predsedníčka pracovnej skupiny uviedla, že cieľom úvodných rokovaní pracovnej skupiny je, aby členovia pracovnej skupiny odprezentovali svoje právne názory, vecné riešenia i argumenty k nim, aby sa v expertnej diskusii na základe zhromaždenej znalosti a skúsenosti hľadala zhoda na tvorbe záverov a odporúčaní pracovnej skupiny, ktoré budú predložené zriaďovateľovi pracovnej skupiny - generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky. V tej súvislosti JUDr. Peter Sepeši uviedol, že za účelom čo najefektívnejšieho využitia dokumentov, poznatkov a informácií k riešeným témam, otázkam, problémom a ich súvislostiam bol pomocou nástroja Google Drive vytvorený zdieľaný priečinok, v ktorom budú pre všetkých členov pracovnej skupiny k dispozícii zhromaždené dokumenty (Akčný plán, odporúčania, rozhodnutia, stanoviská, legislatívne návrhy a iné materiály). Tento zdieľaný priečinok a jeho obsah je pre všetkých členov pracovnej skupiny dostupný cez internet na tomto linku:

<https://drive.google.com/open?id=1WXDKhrQxDm7aEjX9zNdVz0XD35h43UCj>

Po úvodnom vystúpení predsedníčky pracovnej skupiny splnomocnenec vlády pre rozvoj občianskej spoločnosti poďakoval Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky za vytvorenie pracovnej skupiny i za zorganizovanie úvodného pracovného rokovania. Vo svojom vystúpení ocenil, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky týmto dodržala svoj prísľub z rozporového konania k zásadným pripomienkam Úradu splnomocnenca vlády pre rozvoj občianskej spoločnosti vychádzajúcich z úloh Akčného plánu uplatneným v apríli 2019 v rámci medzirezortného pripomienkového konania (LP/2019/199) k návrhu novely zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v súvislosti so zriadením Európskej prokuratúry.

Pracovná skupina na svojom prvom rokovaní prerokovala prvý bod (voľba generálneho prokurátora Slovenskej republiky) a čiastočne aj druhý bod (posilnenie transparentnosti disciplinárnych konaní) vecného zámeru s nasledovnými predbežnými závermi. Vzhľadom na aktuálnosť témy voľby generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa pracovná skupina zhodla na tom, že bude vhodné pripravovaný legislatívny návrh rozdeliť na dve časti, pričom v prvej časti bude

riešená iba voľba generálneho prokurátora Slovenskej republiky a otázky súvisiace s jeho statusom a zastupovaním.

V rámci diskusie k bodu 1 bola zhoda na tom, že je potrebné rozšíriť okruh subjektov, ktoré budú oprávnené navrhnúť kandidáta na generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Postupne boli členmi pracovnej skupiny uvádzané subjekty, pri ktorých je možné uvažovať o ustanovení návrhového oprávnenia navrhnúť kandidáta na funkciu generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

Bez nejakej diskusie bola zhoda na tom, že návrhové oprávnenie by mali mať predseda Súdnej rady Slovenskej republiky na základe uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky a verejný ochranca práv.

Bola prediskutovaná možnosť, aby kandidátov na generálneho prokurátora Slovenskej republiky navrhli prokurátori (prostredníctvom Rady prokurátorov Slovenskej republiky), ktorí odborne aj osobnostne najlepšie poznajú svojich kolegov prokurátorov, ktorí by sa o pozíciu generálneho prokurátora Slovenskej republiky uchádzali. Prokurátori by na zhromaždeniach prokurátorov zvolili troch alebo piatich kandidátov, ktorých by cestou Rady prokurátorov Slovenskej republiky navrhli Národnej rade Slovenskej republiky. Po diskusii zúčastnení dospeli ku všeobecnej zhode na tom, že takýto mandát kandidáta na generálneho prokurátora Slovenskej republiky by bol veľmi indikatívny a ponúkol by Národnej rade Slovenskej republiky odborných kandidátov bez politickej nominácie.

Našla sa zhoda aj na tom, že Rada prokurátorov Slovenskej republiky by mala byť oprávnená navrhnúť aj vlastného kandidáta, bez ohľadu na výsledok voľby v zhromaždeniach prokurátorov.

Rovnako bola zhoda aj na tom, že aj dosluhujúci generálny prokurátor by mal mať oprávnenie, aby na základe poznania práce a predpokladov svojich kolegov navrhol vhodného kandidáta na generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

Výsledok diskusie o tom, či by návrhy na kandidáta mali podávať aj stavovské komory právnických povolání (advokáti, notári, exekútori) bol negatívny jednak z dôvodu statusu týchto slobodných povolání, ako aj ich procesného postavenia v bežnej agende, ktoré je často opozitné voči prokurátorovi. Prokurátor pomerne často preskúmava zákonnosť ich činnosti a vykonáva voči nim príslušné opatrenia. Možnosť, že bude zvolený generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorého navrhli advokáti, exekútori alebo notári sa javí ako neprijateľná a nevhodná.

Ako posledná skupina subjektov, u ktorých sa našla zhoda na tom, aby mohli navrhnúť kandidáta na generálneho prokurátora Slovenskej republiky, boli vedecké inštitúcie pôsobiace v oblasti práva.

Členovia pracovnej skupiny sa zhodli na tom, že proces voľby generálneho prokurátora by mal byť upravený analogicky ako proces voľby kandidátov na sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky s tým rozdielom, že účasť kandidáta na verejnom vypočutí má byť povinná, nie fakultatívna.

Vzhľadom na to, že zo skúsenosti z minulosti sa javí, že Národná rada Slovenskej republiky sa otázkou voľby nového generálneho prokurátora Slovenskej republiky začína zaoberať až pomerne krátko pred skončením funkčného obdobia dosluhujúceho generálneho prokurátora, bola zhoda v tom, že by sa mal ustanoviť úkon, ktorým sa spustí celá procedúra voľby generálneho prokurátora Slovenskej republiky s primeraným časovým predstihom (napríklad vyhlásenie voľby v určenej lehote pred skončením funkčného obdobia dosluhujúceho generálneho prokurátora, výzva na predkladanie kandidátov a pod.).

Pomerne dlhá diskusia prebehla o tom, či voľba kandidátov na generálneho prokurátora má byť tajná alebo verejná, t. j. či má byť preferovaná sloboda rozhodovania poslanca (pri tajnej voľbe) alebo vytvorený tlak na zodpovednosť poslanca za vykonávanie jeho mandátu (pri verejnej voľbe). Vzhľadom na negatívne skúsenosti z ostatných volieb generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ale aj z volieb iných vysokých štátnych funkcionárov, prevážil názor, že voľba generálneho prokurátora Slovenskej republiky by mala byť verejná.

Čo sa týka predlžovania mandátu dosluhujúceho generálneho prokurátora zo zákona až do zvolenia nového generálneho prokurátora, bola zhoda na tom, že ustanovenie nového generálneho prokurátora je delenou ústavnou úlohou a právomocou Národnej rady Slovenskej republiky a jej poslancov ako predstaviteľov zákonodarnej moci a prezidenta Slovenskej republiky ako predstaviteľa výkonnej moci. Je preto ich zodpovednosťou, aby svoju úlohu zvládli a systém by ich mal tlačiť k tomu, aby v čo najkratšom čase ustanovili nového generálneho prokurátora. Predlžovanie mandátu dosluhujúceho generálneho prokurátora však takýto tlak nevytvára. Po pomerne rozsiahlej diskusii a zvažovaní rôznych riešení došlo k zhode na tom, že stav pred úpravou zákona č. 153/2001 Z. z., kedy mandát generálneho prokurátora zanikol uplynutím jeho funkčného obdobia a jeho oprávnenia v plnom rozsahu vykonával prvý námestník generálneho prokurátora, bol z hľadiska vytvorenia tlaku na ustanovenie nového generálneho prokurátora podstatne vyhovujúcejší.

Funkčné obdobie generálneho prokurátora v trvaní 7 rokov a nemožnosť opakovanej voľby boli zhodnotené ako vyhovujúca právna úprava, ktorá je v súlade s odporúčaním Benátskej komisie.

V súvislosti so statusom generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa otvorila otázka disproporcie výšky jeho funkčného platu vo vzťahu k iným vysokým štátnym funkcionárom (predseda Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky), ako aj voči platom námestníkov generálneho prokurátora, ktorí majú plat vyšší ako generálny prokurátor, nakoľko plat generálneho prokurátora Slovenskej republiky je upravený v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky, nie v zákone č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Generálny prokurátor by mal mať priznaný aj funkčný príplatok vyšší aspoň o 5 % oproti námestníkom generálneho prokurátora. Rovnakým spôsobom bude potrebné

odstrániť obdobnú disproporciu ustanovenej výšky funkčného platu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odsúhlasené predbežné závery k bodu 1:

- a) Návrhy kandidátov na generálneho prokurátora Slovenskej republiky by mali byť oprávnení predložiť predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky okrem poslancov Národnej rady Slovenskej republiky aj:
 - predseda Súdnej rady Slovenskej republiky na základe uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky,
 - Rada prokurátorov Slovenskej republiky na základe voľby kandidátov všetkými prokurátormi vykonanej na zhromaždeniach prokurátorov,
 - Rada prokurátorov Slovenskej republiky,
 - dosluhujúci generálny prokurátor Slovenskej republiky,
 - verejný ochranca práv,
 - vedecké inštitúcie pôsobiace v oblasti práva.
- b) Proces voľby kandidátov na generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa upraví obdobne ako pri kandidátoch na sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky. Verejné vypočutie kandidátov na generálneho prokurátora Slovenskej republiky v Ústavnoprávnom výbore Národnej rady Slovenskej republiky bude upravené ako povinná súčasť procesu.
- c) Funkčné obdobie generálneho prokurátora Slovenskej republiky 7 rokov bez možnosti opakovanej voľby je všeobecne vnímané ako správne. Mandát by však mal zaniknúť uplynutím funkčného obdobia a nemá sa zo zákona predlžovať až do zvolenia nového generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Za voľbu a vymenovanie nového generálneho prokurátora Slovenskej republiky nesie zodpovednosť Národná rada Slovenskej republiky a prezident Slovenskej republiky, nie prokuratúra.
- d) Zastupovanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky má byť upravené takým spôsobom, ako bolo upravené v § 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre účinného do 31. decembra 2015, t. j. v prípade nezvolenia nového generálneho prokurátora Slovenskej republiky by mal vykonávať funkciu generálneho prokurátora Slovenskej republiky v plnom rozsahu jeho práv a povinností prvý námestník generálneho prokurátora Slovenskej republiky.
- e) Napraví sa disproporcia funkčného platu generálneho prokurátora Slovenskej republiky a predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.
- f) Obdobným spôsobom, ako bude navrhnutá zmena právnej úpravy voľby generálneho prokurátora Slovenskej republiky, bude navrhnutá aj zmena právnej úpravy voľby špeciálneho prokurátora.

Uvedené predbežné závery odbor legislatívy a ústavného práva spracuje do 31. decembra 2019 do legislatívnej podoby prvej časti legislatívneho návrhu, pričom tento návrh si bude vyžadovať novelizáciu nasledovných právnych predpisov:

- zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre,
- zákon č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry,
- zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky,
- zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky,
- zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V rámci diskusie k bodu 2 bolo dojednané, že zástupcovia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky odprezentujú koncept vytvorenia disciplinárnych senátov na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý v tomto čase pripravujú v rámci prioritných úloh pre ministra spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zástupcovia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky konštatovali, že v ostatnej novele zákona č. 154/2001 Z. z. (zákon č. 249/2019 Z. z.) boli odstránené nedostatky v právnej úprave disciplinárneho konania, ktoré boli identifikované v rámci aplikačnej praxe. Systém disciplinárneho konania na prokuratúre podľa zástupcov prokuratúry v súčasnom období funguje dobre. Disciplinárne komisie sú nezávislé a nepodliehajú žiadnym tlakom, o čom svedčia aj ich rozhodnutia. Rozhodnutia disciplinárnych komisií sú niekedy veľmi prísne (ako napríklad v prípade zbavenia funkcie prokurátora bývalého generálneho prokurátora, kedy dve úplne rozdielne disciplinárne komisie opakovane rozhodli o zbavení funkcie prokurátora, avšak súdy, ktoré v tom čase vykonávali konanie v druhom stupni, rozhodnutia disciplinárnych komisií v oboch prípadoch zrušili z procesných dôvodov bez toho, aby sa zaoberali meritom veci), ale existujú aj veci, v ktorých podal návrh generálny prokurátor Slovenskej republiky a prokurátori boli na základe výsledkov dokazovania oslobodení. Súčasný stav, kedy prokuratúra vytvára disciplinárne komisie prvého stupňa a aj odvolacie disciplinárne komisie považujú zástupcovia prokuratúry za vyhovujúci. Poukázali na to, že zloženie disciplinárnych komisií je vytvárané náhodným výberom a veci sa pridelujú komisiám taktiež náhodným výberom. Generálny prokurátor Slovenskej republiky má pri kreovaní disciplinárnej komisie iba tú úlohu, že podpíše menovací dekrét člena disciplinárnej komisie náhodne vybratého z databázy 40 prokurátorov. Databázu prokurátorov zostavuje Rada prokurátorov Slovenskej republiky.

Zástupkyne tretieho sektora (Via iuris) ocenili oboznámený faktický stav kreovania disciplinárnych komisií. Poukázali však na to, že platná zákonná dikcia umožňuje aj iný výklad a iný postup, kedy by členov a komisie zostavoval generálny prokurátor Slovenskej republiky. V tomto smere zástupcovia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky poukázali na „Zásady obsadzovania disciplinárnych komisií, odvolacích disciplinárnych komisií, využitia náhradníkov a dopĺňania databázy kandidátov na členov disciplinárnych a odvolacích komisií, postupu pri pridelovaní

vecí do jednotlivých disciplinárnych komisií“ schválené Radou prokuratúry Slovenskej republiky.

Zástupcami Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky však bolo tiež konštatované to, že bude vhodné precizovať znenie právnej úpravy oprávnení generálneho prokurátora Slovenskej republiky tak, aby ich nebolo možné vnímať/vykladať, a ani aplikovať spôsobom, ktorý by umožňoval silný vplyv generálneho prokurátora Slovenskej republiky na zloženie disciplinárnych komisií.

Čo sa týka požiadavky na zvýšenie transparentnosti disciplinárnych konaní na prokuratúre, poukázali zástupcovia prokuratúry na to, že ústne pojednávania sú verejné a všetky podstatné informácie o disciplinárnych konaniach (napríklad zloženie disciplinárnych komisií, termíny verejných ústnych pojednávaní, právoplatné rozhodnutia disciplinárnych komisií a Zásady obsadzovania disciplinárnych komisií, odvolacích disciplinárnych komisií, využitia náhradníkov a dopĺňania databázy kandidátov na členov disciplinárnych a odvolacích komisií, postupu pri prideľovaní vecí do jednotlivých disciplinárnych komisií) sú dostupné na tejto webovej stránke Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky:

<https://www.genpro.gov.sk/prokuratura-sr/disciplinarne-komisie-31bb.html>.

Ak by mal byť súčasťou disciplinárnej komisie „neprokurátor“, prinieslo by to viaceré organizačno-technické, ale aj právne problémy. Právnym problémom je napríklad to, že s vyšetrovacími a prokurátorskými spismi by sa oboznamovala osoba, ktorá zo zákona nie je na to oprávnená. Ak by sa jej aj také oprávnenie do zákona pridalo, je potrebné si uvedomiť, že predmetom disciplinárneho konania môžu byť a často sú aj pochybenia prokurátorov v živých/neskončených trestných veciach, ktoré sú v čase disciplinárneho konania stále v štádiu vyšetrovania a z hľadiska diskretnosti a taktiky vyšetrovania nie je vhodné, aby sa so spismi oboznamovala externá osoba, ktorá zrejme nebude mať ani príslušnú bezpečnostnú previerku na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami a pod.

Bola diskutovaná možnosť doplnenia sudcu do disciplinárnych komisií prokuratúry ako externého prvku, čo sa javilo ako najpriateľnejšie, ale vzhľadom na vymedzenie nezlučiteľnosti vykonávania funkciu sudcu s inými funkciami a činnosťami v čl. 145a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky by to zrejme predstavovalo ústavný problém.

Ďalší aspekt je časová náročnosť disciplinárneho konania, ktoré sa môže vykonávať na ktorejkoľvek prokuratúre (miesto konania ústneho pojednávania určuje predseda disciplinárnej komisie) a pojednávania môžu prebiehať aj viac dní ako pri súdnych konaniach. Počas platnosti právnej úpravy, ktorá ustanovovala cudzí prvok v disciplinárnych komisiách, dochádzalo k zmareniu úkonov v dôsledku neprítomnosti externých členov disciplinárnej komisie a v dôsledku toho došlo v niektorých veciach až k premlčaniu disciplinárnej zodpovednosti prokurátora.

V rámci diskusie bolo konštatované, že je potrebné a primerané motivovať prokurátorov, obdobne ako aj sudcov k tomu, aby popri svojej každodennej agende

boli ochotní kvalitne vykonávať aj ďalšiu, obsahovo často úplne rozdielnu, náročnú a zodpovednú disciplinárnu agendu. Rovnako aj rozsah a význam činností vykonávaných prokurátormi v Rade prokurátorov Slovenskej republiky odôvodňuje požiadavku na honorovanie tejto časovo i odborne náročnej činnosti prokurátorov.

Ak by došlo k zavedeniu externého prvku do disciplinárnych komisií, všetky vyššie uvedené aspekty bude potrebné právne vyriešiť. Členovia pracovnej skupiny sa dohodli, že sa k týmto otázkam vrátia na ďalšom rokovaní.

Zvolanie druhého zasadnutia pracovnej skupiny, na ktorom bude prerokované paragrafové znenie legislatívneho návrhu pripraveného podľa výsledkov prvého zasadnutia a bude pokračovať rokovanie pracovnej skupiny o bodoch 2 a 3 vecného zámeru, je naplánované na 21. januára 2020 o 13.00 hod. na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Vypracoval: JUDr. Peter Sepeši

Príloha: 1 (prezenčná listina)